

توسعه برنامه «ادغام دیجیتالی» کشورها در آفریقا تولید ناخالص قاره‌ای باید بالاتر برود

برای رفاه مشترک و افزایش نفوذ جهانی کشورهای قاره سیاه در نظر گرفته شده است. ادغام منطقه‌ای در آفریقا، مشابه آنچه در اتحادیه اروپا اتفاق افتاده، به عنوان کلیدی برای ایجاد ثبات، رشد اقتصاد، بهبود کارایی بازار، تقسیم هزینه‌های پروژه‌های زیرساختی بزرگ و رسیدگی به صلح و امنیت در آفریقا تعریف شده و از آنجایی که جهان هر روز دیجیتالی‌تر می‌شود، ادغام دیجیتالی این کشورها برای یکپارچگی موفق منطقه آفریقا، حیاتی است.

باشند و تجارت بین آفریقا را آسان‌تر کنند. البته این سیستم‌ها نیازمند مداخلات سیاستی و نظارتی قابل توجهی هستند. دولت‌ها و نهادهای منطقه‌ای باید به چالش‌هایی مانند هماهنگ‌سازی استانداردها، ارتقای چارچوب‌های قانونی فعلی و اتخاذ مقررات امنیت سایبری و حفاظت از داده‌ها برای تسهیل قابلیت همکاری موفق رسیدگی کنند.

اهمیت برق و اینترنت

تمام این برنامه ادغام دیجیتال، در صورتی که خدمات دیجیتال تنها برای بخشی از جمعیت قابل دسترسی باشد، هیچ شانس برای گسترش ندارد. میزان دسترسی به اینترنت در کشورهای آفریقایی است که احتمال موفقیت این برنامه یکپارچه‌سازی دیجیتال را در کشورهای آفریقایی تعیین می‌کند. همان اندازه که زیرساخت‌های فیزیکی مانند جاده‌ها، راه‌آهن و بنداری که بخش‌های مختلف قاره را به هم متصل می‌کنند برای یکپارچگی فیزیکی آفریقا حیاتی است، اینترنت نیز برای موفقیت این طرح حیاتی است.

در بسیاری از کشورهای آفریقایی، هنوز کمتر از نیمی از جمعیت به اینترنت دسترسی دارند و در کشورهایی مانند برونودی و جمهوری آفریقای مرکزی، ضریب نفوذ اینترنت کمتر از ۱۵ درصد است. همچنین ۶۰۰ میلیون نفر - یا معادل ۴۳ درصد از کل جمعیت آفریقا- به برق دسترسی ندارند و اکثریت آن‌ها در جنوب صحرا آفریقا زندگی می‌کنند. بنابراین، تسریع دسترسی جهانی به برق و اینترنت باید در اولویت قرار گیرد.

آفریقا به شدت به یکپارچه‌سازی دیجیتال نیاز دارد، اما شناخت مشکلات ذاتی آن مانند نگرانی در مورد حاکمیت و اهداف ملی متفاوت، بسیار مهم است. علاوه بر این، گام‌های فعال به سمت یکپارچه‌سازی دیجیتال مستلزم تعهداتی است که دولت‌ها را ملزم به انجام وظایفی در قبال این طرح می‌کند تا با شناخت اهمیت این طرح، منابع لازم برای پیشبرد آن را فراهم کنند.

در سال ۲۰۲۱، مجموع تولید ناخالص داخلی ۵۴ کشور آفریقایی کمتر از ۱۵ درصد تولید ناخالص داخلی ایالات متحده بوده است. این قاره پهناور متشکل از کشورهای زیاد با بازار اقتصادی نسبتاً کوچک است که در صحنه جهانی در مقایسه با کشورهای با جمعیت و تولید ناخالص عظیم، بازیگر بزرگی به حساب نمی‌آیند.

به همین دلیل در سال‌های اخیر، طرح یکپارچگی اقتصادی در آفریقا بسیار مورد توجه قرار گرفته که به عنوان مسیری



مفهوم «ادغام دیجیتال» به ایجاد سیستم‌های مشترک و قوانین استاندارد برای دیجیتالی شدن در سراسر آفریقا اشاره دارد. ادغام دیجیتالی این کشورها مستلزم همکاری دیجیتالی کشورهای آفریقایی به‌ویژه در امور مالی، حاکمیتی و امنیتی است. در عمل، ادغام دیجیتالی مفاهیمی مانند سیستم مالی دیجیتال هماهنگ، قوانین منسجم در سراسر قاره برای فعالیت‌های دیجیتال، فناوری نظارتی مشترک مانند تأیید هویت، مالیات الکترونیکی و سیستم‌های ثبت کسب‌وکار را شامل می‌شود و باعث صرفه‌جویی در هزینه‌ها خواهد شد. علاوه بر این، ایجاد جریان اطلاعات قدرتمند برای مشارکت مؤثرتر در تجارت جهانی و دسترسی بیشتر به بازارها در این کشورها نقش کلیدی خواهد داشت و برای توسعه کسب‌وکارهای کوچکی که بیشتر تجارت آفریقا را تشکیل می‌دهند، مؤثر خواهد بود. در این مسیر، مشارکت بخش خصوصی، ایجاد سیستم‌های قابل همکاری و تمرکز بر زیرساخت‌های برق و اینترنت سه حوزه کلیدی هستند که می‌توانند به تسریع این یکپارچگی دیجیتال در کشورهای آفریقایی کمک کنند.

چند تجربه موفق

پیش از این بخش خصوصی در کشورهای آفریقایی تجربه موفقتری در زمینه ادغام دیجیتالی داشته‌اند و توانسته‌اند بدون محدودیت‌هایی که بوروکراسی‌های اداری ایجاد می‌کنند در این راه گام بردارند و البته می‌توانند به عنوان نقاط مرجع و شرکای بالقوه برای ادغام دیجیتالی اقتصاد آفریقا عمل کنند. تقویت این یکپارچگی دیجیتال مستلزم همکاری بین بازیگران بخش خصوصی، دولت‌ها و نهادهای منطقه‌ای است. نتایج سیستم پرداخت و تسویه پان آفریقایی (PAPSS) نشان می‌دهد که پیاده‌سازی این رویکرد یکپارچه امکان‌پذیر خواهد بود. این سیستم،



دیجیتال در سراسر قاره آفریقا، زمان و منابع قابل توجهی می‌طلبد، اما اولویت‌بندی این امور می‌تواند پایه و اساس یکپارچه‌سازی دیجیتال را ایجاد کند. سیستم‌های دیجیتال یکپارچه که در کشورهای آفریقایی ساخته می‌شوند باید قابلیت تبادل و استفاده از اطلاعات با سایر سیستم‌های مشابه در کشورهای دیگر را داشته باشند که این خود باعث یکپارچه‌سازی آسان در آینده نزدیک خواهد شد.

برای مثال، در سیستم‌های تعیین هویت، یک سناریوی ایده‌آل این است که شناسه به دست‌آمده مثلاً در دیجیتالی قابلیت تأیید داشته باشد. در این حالت اگر سیستم هویت دیجیتال نیجر به ظرفیت همکاری داشته باشد، این امکان به راحتی قابل دسترسی است. علاوه بر این، سیستم‌های شناسایی متقابل به سیستم‌های شناخت مشتری در سراسر قاره اجازه می‌دهد که به خدمات مالی در هر نقطه از آفریقا دسترسی داشته

محصول مشارکت اتحادیه آفریقا و بانک صادرات و واردات آفریقا است که به شبکه برخی از بزرگ‌ترین بانک‌های خصوصی آفریقا وابسته است. سیستم پرداخت متمرکز و تسویه حساب تجاری بین کشورهای آفریقایی که به‌طور رسمی در ژانویه سال ۲۰۲۲ رونمایی شد، تجارت قاره‌ای و یکپارچگی اقتصادی بین کشورها را تسهیل می‌کند. این سیستم پرداخت، امکان پرداخت مبادلات تجاری بین کشورهای آفریقایی را با ارزهای محلی فراهم می‌سازد (آفریقا تقریباً ۴۲ ارز دارد) که باعث کاهش هزینه‌های تجارت بین این کشورها خواهد شد و روند پرداخت‌های تجاری را تسریع می‌کند. قبل از راه‌اندازی این سیستم، مسیر پرداخت معمولی بین دو کشور آفریقایی مستلزم این بود که یک ارز آفریقایی ابتدا به دلار، پوند یا یورو مبادله و سپس برای بار دوم با یک ارز آفریقایی متفاوت مبادله شود که این کار هزینه مبادلات ارزی بین آفریقایی را سالانه به میزان ۵ میلیارد دلار افزایش می‌داد.

افزایش قابلیت همکاری در ساختن سیستم‌های

آیا چین راه ژاپن را در پیش خواهد گرفت؟

اژدها در بحران مسکن



نگیرند و حتی با نرخ بهره پایین پولی نگیرند، دولت مجبور است به جای آن‌ها این کار را انجام دهد. کسری‌های مالی باید مزاد مالی بخش خصوصی را جبران کند تا زمانی که ترازنامه آن‌ها کاملاً ترمیم شود. این مؤسسه معتقد است اگر ششی‌جین‌پینگ، رئیس جمهوری چین، توصیه‌های درستی دریافت کند، می‌تواند مشکل را در ۲۰ دقیقه حل کند! متأسفانه مقامات چینی تاکنون در واکنش به این مشکل اقتصادی کند عمل کرده‌اند. کسری بودجه کشور که به‌طور کلی شامل انواع مختلف استقراض از دولت محلی است، در سال جاری کاهش یافته و رکود را بدتر کرده است. دولت مرکزی فضای بیشتری برای وام گرفتن دارد، اما به نظر می‌رسد تمایلی به این کار ندارد و ترجیح می‌دهد فعالیت خاصی انجام ندهد که این خود یک اشتباه بزرگ است. اگر دولت دیر به این مشکل واکنش نشان دهد، احتمالاً باید در آینده هزینه بیشتری بپردازد.

و پیش پرداخت‌های وام مسکن آن‌ها پاسخی منطقی به تغییر نرخ بهره است، نه نشانه‌ای از ترازنامه آن‌ها. هنگامی که نرخ بهره در چین کاهش می‌یابد، خانوارها نمی‌توانند به راحتی وام مسکن خود را با نرخ‌های پایین‌تر تأمین مالی کنند. بنابراین منطقی است که وام‌های قدیمی و نسبتاً گران را بازپرداخت کنند، حتی اگر این به معنای بازخرید سرمایه‌گذاری‌هایی باشند که اکنون بازدهی پایین‌تری ارائه می‌دهند. مقایسه این وضعیت با ژاپن نشان می‌دهد که چین هنوز در رکود اقتصادی مشابه ژاپن قرار ندارد و تحلیلگران بر یک تفاوت بسیار بزرگ بین دو کشور تأکید دارند. زمانی که ژاپن در حال سقوط در رکود ترازنامه بود، هیچ‌کس در این کشور راه‌حلی برای مبارزه با آن نداشت. اما امروزه بسیاری از اقتصاددانان چینی در حال مطالعه هستند تا از ایده‌های جهانی الهام بگیرند. بر طبق نظرات مؤسسه تحقیقاتی نومورا، اگر خانوارها و بنگاه‌ها وام

گرفت؟ واقعیت این است که شرکت‌های چینی نسبت به اندازه تولید ناخالص داخلی این کشور حتی بیشتر از ژاپن در دوران بحران مسکن، بدهی انباشته دارند. قیمت مسکن در چین شروع به کاهش و به ترازنامه خانوارها و شرکت‌های دارایی آسیب وارد کرده و با وجود کاهش نرخ بهره، رشد اعتبار به‌شدت کاهش یافته است. آمار نیز نشان دهنده کاهش کسری مالی شرکت‌های چینی در سال‌های اخیر است. به نظر مؤسسه تحقیقاتی نومورا، چین در حال حاضر در یک رکود ترازنامه قرار دارد. حالا به این بحران، کاهش جمعیت و مقابله با آمریکای سرمایه‌دار را نیز اضافه کنید تا متوجه عمق فاجعه شوید. پس باین اوصاف چین باید بسیار خوش‌شانس باشد که راه ژاپن را در پیش نگیرد.

اگر دقیق‌تر به این موضوع نگاه کنیم، متوجه خواهیم شد که تبدیل بحران مسکن چین به بحرانی که برای ژاپن اتفاق افتاد، به نظر قطعی می‌آید، چراکه بخش عمده‌ای از بدهی‌های ایجاد شده توسط شرکت‌های چینی متعلق به شرکت‌های دولتی است که در صورت نیاز، این سیاست‌گذاران چینی، با حمایت بانک‌های دولتی به استقراض روی خواهند آورد. علاوه بر این، در میان شرکت‌های خصوصی، بخش عمده بدهی‌ها به شرکت‌های حوزه املاک تعلق دارد که این خود باعث کاهش تعهدات و کاهش سرمایه‌گذاری در پروژه‌های مسکن جدید خواهد شد.

پایان رونق املاک

پایان رونق املاک در چین، مانع افزایش ثروت در خانواده‌های چینی شده که به نوبه خود محافظه‌کاری در مخارج را دامن می‌زند. درست است که خانوارها در ماه‌های اخیر وام‌های مسکن را زودتر بازپرداخت کرده‌اند که به کاهش شدید رشد اعتبار کمک کرده، اما بررسی‌ها نشان می‌دهد بدهی خانواده‌ها نسبت به دارایی آن‌ها پایین است

از زمانی که بحران مسکن در چین از بین رفته، بسیاری از تحلیلگران، اقتصاددانان و سرمایه‌گذاران با این سؤال روبه‌رو هستند که آیا چین با سرنوشتهی مانند ژاپن روبه‌رو خواهد شد؟

مؤسسه تحقیقاتی نومورا واقع در توکیو، در سال‌های گذشته تلاش کرده تا درباره عواقب مزاد مالی کشورها مطالعه کند. مطالعات این مؤسسه نشان می‌دهد که در ژاپن پس از ترکیدن بحران بازار سهام در سال ۱۹۸۹، قیمت سهام در کمتر از سه سال ۶۰ درصد سقوط کرد و قیمت املاک در پایتخت این کشور برای بیش از یک دهه کاهش یافت، در حالی که تورم برای مدت‌ها ادامه داشت. بسیاری از شرکت‌ها که برای خرید ملک یا سهام شرکت‌های دیگر وام گرفته بودند، خود را از نظر فنی ورشکسته دیدند و دارایی‌های‌شان کمتر از میزان بدهی آن‌ها شد. اما این شرکت‌ها تلاش کردند تا وجه نقد کافی به دست بیاورند و درآمد کافی برای انجام تعهدات جاری داشته باشند. همان‌طور که مطالعات این مؤسسه نشان داده، این شرکت‌ها تلاش حداکثری به خرج دادند تا از حداکثر سود به حداقل کردن بدهی تغییر مسیر دهند.

یک وضعیت متفاوت

در یک اقتصاد سالم، شرکت‌ها از وجوهی که به دست می‌آورند برای رشد کسب‌وکار استفاده می‌کنند، اما در ژاپن بعد از بحران مسکن، اوضاع کاملاً متفاوت بود. شرکت‌ها به جای افزایش سرمایه، شروع به بازپرداخت بدهی‌ها و انباشت مطالبات مالی خود کردند. کسری مالی سنتی آن به یک مزاد مالی مزمن تبدیل شد و در نهایت با یک یا دو دهه کاهش تورم روبه‌رو شدند.

اما سؤال اینجاست که آیا چین که با از بین رفتن بحران مسکن روبه‌رو است، همان راه ژاپن را در پیش خواهد

خبر

توقف حمایت اروپا از خودروهای برقی چین

کمیسیون اروپا تحقیقاتی را آغاز کرده که در صورت به سرانجام رسیدن ممکن است تعرفه‌هایی برای خودروهای برقی چین که وارد کشورهای عضو این اتحادیه می‌شوند وضع شود. خودروهای چینی مشمول یارانه‌های دولتی هستند. اورسولا فون در لاین، رئیس کمیسیون اروپا، در سخنرانی سالانه خود در پارلمان این اتحادیه گفته است: «بازارهای جهانی با سبیلی از خودروهای برقی ارزان‌تر پر شده و قیمت این خودروها به‌طور مصنوعی با یارانه‌های بزرگ دولتی پایین نگه داشته شده است.» او هر چند اهمیت خودروهای برقی در اهداف زیست‌محیطی اتحادیه اروپا را مورد تأکید قرار داده، اما گفته: «امروز می‌توانم اعلام کنم که اتحادیه اروپا تحقیقاتی درباره عدم ارائه یارانه به خودروهای برقی که از چین وارد می‌شوند را آغاز کرده است.» خودروسازان اروپایی هم اکنون برای تولید خودروهای ارزان‌تر برقی و رقابت با چین - که دست برتر را در تولید خودروهای ارزان‌تر دارد - در تقلا هستند.

با افزایش رقابت در تولید این محصولات، خودروسازان چینی تلاش خود را برای عرضه خودروهای برقی در بازارهای جهانی و حضور خود در بازارهای خارجی افزایش داده‌اند. بر اساس آمارهای ارائه شده توسط انجمن خودروهای سواری در چین، صادرات خودروهای چینی در ماه اوت ۳۱ درصد افزایش داشت؛ یک ماه پیش‌تر (ژوئیه) میزان صادرات ۶۳ درصد افزایش داشت. شرکت مشاوره خودروی «اینوو» که خدمات جامعی در این حوزه ارائه می‌کند، گفته که خودروهای چینی حدود هشت درصد از خودروهای نوی فروخته شده به مشتریان در اروپا از ابتدای سال تا به امروز را شامل شده است. این رقم سال گذشته شش درصد و دو سال پیش چهار درصد بود. با اعلام خبر آغاز تحقیقات در زمینه قوانین مرتبط با واردات خودروهای برقی چینی به اتحادیه اروپا، ارزش سهام خودروسازان برقی چین در بازارهای جهانی افت کرد. در ماه آوریل مؤسس شرکت خودروسازی «ئی‌وو» در چین هشدار داده بود که تولید کنندگان خودروهای برقی در چین باید خود را آماده تغییر سیاست‌های حمایتی توسط دولت‌های خارجی کنند. او تخمین زده بود که خودروسازان چینی که در زمینه تولید خودروهای برقی فعال هستند در مقایسه با رقبای خود نظیر تسلا حدود ۲۰ درصد برتری در هزینه تمام شده دارند. سازمان بین‌المللی انرژی در گزارشی که در ادیبهشت ماه امسال منتشر کرد گفته بود چین ۶۰ درصد فروش خودروهای الکتریکی را به خود اختصاص داده است.

تایوان فروشی نیست

تایوان در واکنش به این صحبت ایلان ماسک، مالک شبکه اجتماعی ایکس که گفته بود تایوان بخشی از چین است، گفته تایوان فروشی نیست. جوزف وو، وزیر امور خارجه تایوان در شبکه ایکس نوشت: «گوش کن! تایوان بخشی از چین نیست و قطعاً فروشی نیست.» آقای ماسک در یک نشست تجاری در هفته جاری، تایوان را باهوالایی مقایسه کرد و گفت که بخش مهمی از چین است. چین مدعی مالکیت تایوان است و تنش بین آن‌ها طی سال گذشته به اوج رسیده است. چین در هفته جاری یک مانور نظامی هوایی و دریایی در اطراف تایوان برگزار کرد. انجام چنین مانورهایی به روایی عادی برای نمایش قدرت نظامی در اطراف این جزیره تبدیل شده است. این نخستین بار نیست که آقای ماسک که منافع تجاری با چین دارد، با اظهارات خود خشم دولت تایوان را برانگیخته است. اکتبر سال گذشته، او گفت تنش بین پکن و تایپه می‌تواند با کنترل چین بر تایوان حل شود. او سپس در مصاحبه‌ای با «فایننشال تایمز» گفت که معتقد است دو دولت بتوانند به یک طرح «معقول و مطبوع» برسند. سفیر چین در آمریکا از آقای ماسک تمجید کرده بود، اما هم‌تای تایوانی او گفته بود که آزادی فروشی نیست. آقای وو همچنین در ایکس نوشت: «امیدوارم ایلان ماسک بتواند از حزب کمونیست چین بخواهد ایکس را به روی مردمش باز کند.» استفاده از شبکه اجتماعی ایکس متعلق به آقای ماسک که پیش‌تر تویتر نامیده می‌شد، در چین ممنوع شده است.